

MÅTTSUNDARN

Medlemsblad från

MÅTTSUNDS INTRESSEFÖRENING

Nr 18

Årgång 10 2005

Pris 20 :-

En vy över delar av Måttund och Måttundsfjärden sedd från Byberget

INNEHÅLL:

Innehållsförteckning-Styrelsens sammansättning	sid 2
Styrelsen har ordet	sid 3
Fest i Medborgarhuset	sid 4
Bröllop 1905.	sid 6
Föreningar i Måttsund	sid 15
Foto: MåttsundsBlåbandsförening	sid 18
Forts. Nykterhetsföreningar	sid 20
Företagare i byn	sid 23
Måttsunds historia: Hemman nr 16	sid 25
Ny i byn	sid 31
Foto: Födda under 2004	sid 32
Folkmängdsuppgifter	sid 33
Måttsunds äldsta 2004 12 31	sid 34

Måttsunds Intresseförenings styrelse:

Solveig Engström	Ordf	Långbackavägen 12	34115
solveig.engstrom@edu.lulea.se			
Roland Johansson	Kassör	Långbackavägen 53	340 79
roland.johansson@lulea.st			
Helena Åman	Sekr.	Sörsundet 91	340 57
helenaaman@msn.com			
Monica Persson	Ledamot	Eliasvägen 7	343 52
mocca@tjohoo.se			
Ann Stenman	Ledamot	Gultmalv.23	343 35
Eva Jonsson	Ledamot	Långbrovägen 6	340 51
Peter Lindbäck	Ledamot	Långbackavägen 7	341 84
peter.lindback@brevet.se			
Katarina Berglund	Supl.	Gultmalvägen 10	343 25
to_katarina@hotmail.com			
Bodel Blom	Supl	Måttsunds Byav.270	340 41
bodel.blom@iss-sverige.se			

Några rader från Intresseföreningens styrelse.

Intresseföreningen driver vidare projektet med aktivitetshallen. Om allt går som vi tänkt, så tas den med i kommunens budget till hösten. Det är bara att hoppas på det. Signalerna har varit mycket positiva.

Vägverket fortsätter att studera trafiksituationen i byn. Man kommer att presentera en förstudie. Den finns då tillgänglig hos byaålderman Ture Eriksson samt på skolan. Det är bra om vägverket får in synpunkter på denna. Kom därför gärna och läs den och tyck till.

En skrivelse har skickats från intresseföreningen till Barn och utbildningsnämnden, angående situationen för alla som står i kö till förskolan.

Vi har gett olika förslag på hur man kan lösa detta problem.

Det stora evenemanget i år är Måttsundsdagens 10-års jubileum. Det går av stapeln 20 augusti. Boka in den dagen. Program kommer att anslås. Om du har idéer till denna dag kontakta Eva Jonsson tel: 34051. Så även om du har priser att skänka till lotterier. På kvällen blir det Pub- afton.

Adventsfika blir det 27 november. Men det känns just nu, en fin vårkväll, långt borta.

Vi har lagt in ett inbetalningskort i tidningen denna gång. Vi tar tacksamt emot ett bidrag för att även fortsättningsvis kunna ge ut denna fina skrift.

Trevlig sommar, önskar styrelsen, genom ordförande
Solveig Engström

Redaktörer:

Bernhard Dragseth	Gultmalvägen 4	34165
b.dragseth@hem.utfors.se		
Ingrid Vikström	Måttsunds byaväg 296	34072
ingvik@telia.com		
Sofia Larsson	Långbackavägen 25	34228
sofia.larsson@mbox303.swipnet.se		

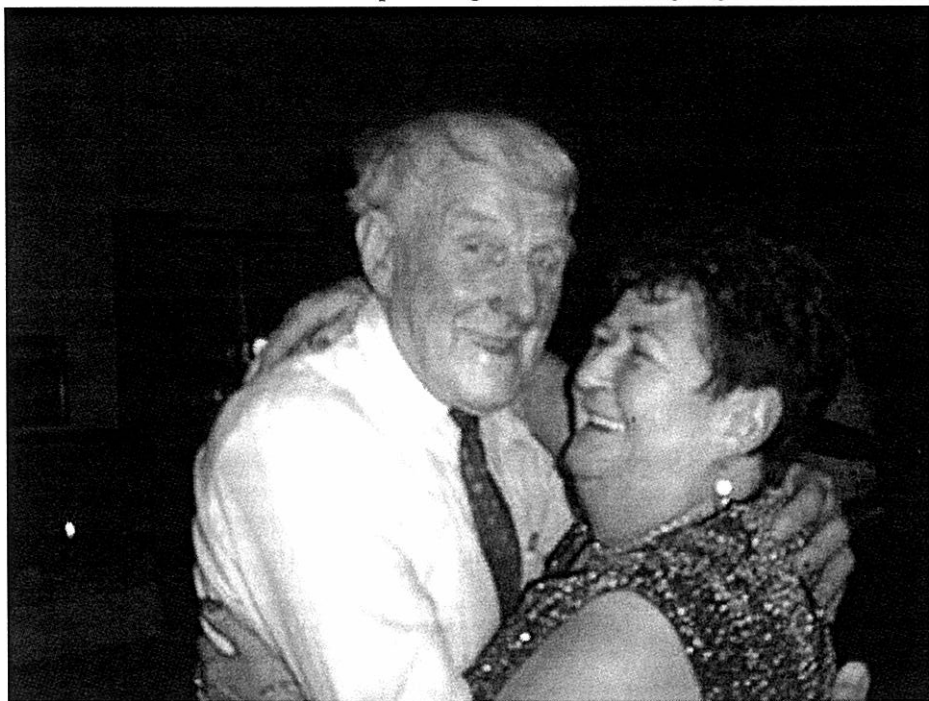
Webbredaktör:

Roland Johansson	Långbackavägen 53	34079
roland.johansson@lulea.st		

Fest i Medborgarhuset

De senaste två åren har Måtsunds Medborgarhusförening fått 40 nya medlemmar. Den 12 februari var drygt sextio gamla och nya medlemmar samlade till fest. Maten som serverades, fläskkarré med potatis och grönsaker samt härliga såser stod en av Måtsunds duktigaste matmammor, Greta Öhman, för. Med iordningställandet, dukning, servering m.m. hade hon dock några personer till hjälp. Programmet var anspråkslöst, det förekom lekar och tävling, man sjöng till Nisse Nordlunds dragspelstoner och några äntrade spontant scenen för att leverera historier.

Föreningens nästor, Ingar Sundberg 86, berättade minnen från föreningens tidigaste år. En annan som var med från starten och även på festen var Börje Johansson. Båda visade senare på dansgolvet att än hänger gubbarna med.

Ingar och Greta tar en svängom på dansgolvet.

Ordföranden Ansgar Vågberg uttryckte sin glädje över att så många infunnit sig, men hoppades samtidigt att ännu fler skulle söka medlemsskap och delta nästa gång föreningen ordnar fest. Kassören Bo Öström berättade vad som har

hänt i fråga om upprustning av huset, invändig målning och byte av armatur samt vad som närmast stod på tur, slipning och lackning av golvet i stora salen och omläggning av taket på tillbyggnaden.

I denna förening, liksom i de flesta andra, är det styrelsen som får dra det tyngsta lasset. Och eftersom det mesta som görs i lokalen sker på ideell grund, är det önskvärt att många ställer upp. Särskilt beröm fick Greta, som har det övergripande ansvaret för lokalvården och Konrad Öström som håller snön borta från parkeringen. Hyresintäkterna räcker inte till för att betala elkostnaden, men genom kommunalt bidrag hålls ändå det hela flytande.

Kaffe och goda hembakade kakor serverades också och sen blev det dans till CD-skivor mellan långborden, men också möjlighet att bara sitta och prata.

Du som ännu inte är medlem, men som vill vara med och jobba för att vi också i fortsättningen ska ha en fin och välskött samlingslokal i byn, anmäl dig till Ansgar Wågberg, så får du en ansökningsblankett. Medlemsavgiften 25 kronor betalas vid inträdet och berättigar till livslångt medlemsskap.

Bröllop 1905

Ett bröllop för hundra år sen firades vanligen i dagarna tre och krävde långa förberedelser. En kalv skulle gödas och slaktas, skräddare och sömmerska anlitas och kalaskokerska och hjälpredor tingas.

Den 16 april 1905 håller tolvmannen Anders Magnus Näsvalld i Nögarnd bröllop för sin yngsta dotter 24-åriga Johanna. Brudgummen är August Sandström från Nisjäisch. Det blivande brudparet har i god tid besökt församlingens kyrkoherde för att ta ut lysning. De har då fått uppvisa ett skriftligt medgivande från brudens far. Lysning till äktenskap har därefter kungjorts tre söndagar å rad i samband med gudstjänsten i Gammelstads kyrka.

Bröllopsgården som vanligen, och även i detta fall, är brudens föräldrahem, har skurats och städats liksom bagarstugan som ofta används som förråd och snickarbod. Kopparkärl och silverbestick har putsats. Det har bakats storkringla, struvor, anisbröd, smörbakelser, pepparkakor m.m. I bagarstugan samlas all mat och hit kommer de inbjudna gästerna för att i förväg lämna "förning". Denna kan bestå av kött, mjölk, smör eller ostkaka. Genom att gästerna bidrar till kalasen, blir de inte så betungande att ordna. Husets egna bord och stolar räcker inte alltid till. Då får man låna bord och bänkar från samlingshus eller skola. Kökkärl, porslin och bestick lånas från grannar och goda vänner. Det gäller att hålla ordning och reda på alla lånade prylar. Besticken märks med olikfärgade trådar.

När bröllopsdagen är inne vaknar gårdens folk i ottan. Även rederskorna är tidigt på plats för att börja tillaga den mat som inte kunnat beredas i förväg. Borden ska dukas och prydas med blommor och ljus och servetter ska brytas. Snart kommer den kvinna som har ombetts att klä bruden. Hon har vanan inne efter att ha klätt många av byns tidigare brudar. Kanske är det hon som också har sytt brudklänningen.

Den är enligt dåtida mode svart, men har en vit spetsgarnering över bröstet och axlarna liksom vid hals- och ärmlinningarna. Runt midjan har Johanna ett vitt knytskärp och i den ena av de handskklädda händerna håller hon brudbuketten och en vit spetsnäsduk. Under kjolfållen sticker underkjolens vita spetskant fram. Den vita brudslöjan, som når ända till golvet, är på huvudet formad som en krans och prydd med konstgjorda blommor. Kanske finns där också myrtenkvistar, men de är svåra att urskilja. I hemmen fanns ofta just en myrten, en småbladig växt som vårdades väl för att några kvistar skulle pryda familjens blivande brudar.

Ibland bands en hel brudkrona eller en krans av denna växt som ansågs skänka brudparet många lyckliga år tillsammans. Till Sverige kom seden med brudkronor på 1700-talet och blev vanlig på 1800-talet. En annan sed var att bruden skulle plantera en stickling ur sin krans för att hennes blivande dotter skulle få material till sin myrtenkrans den dag hon skulle stå brud.

Före vigseln fotograferas brudparet. De har tagit plats framför det stiliga golvuret. Man kan notera att kläder och hattar är upphängda på väggarna. Vid denna tid är garderober i det närmaste ett okänt begrepp.

August är 30 år gammal. Hans nyskräddade brudgumskostym är också svart. Den kommer han att ha användning för i många år framöver vid högtider i samband med barndop, bröllop och begravningar. Vit skjorta med rosett, vita handskar och blanka, svarta skor fulländar brudgummens klädsel. En liten bukett av fräscha blommor är fäst vid bådass kläder.

Vigseln sker i salen i Nögarå och förrättas av 1:e komministern Johannes Lundblad som har färdats med hästskjuts från Gammelstad. Ett mindre bord med vit duk fungerar som altare och där lägger prästen kyrkohandbok och psalmbok. Två sammetsklädda pallar har placerats framför bordet, för att brudparet ska kunna knäfalla, medan prästen välsignar deras äktenskap.

Till bröllopet har bjudits många gäster. Det är i första hand medlemmar ur de båda släkter som här ska förenas. Brudparets vänner och närmaste grannar finns också med. Alla trängs inne i salen under själva vigselakten. När man ska börja äta får barn och ungdomar hålla till i kammaren och köket, där man också ställt in bord och bänkar. Om bröllopet hade hållits på sommaren, hade man kunnat duka ute på gården. Men nu i april månad måste alla rymmas inomhus.

Johanna har fyra äldre systrar, Matilda, Augusta, Elise och Fia samt en yngre bror, Arvid. Tre av systrarna, Matilda, Augusta och Fia är gifta och deras män och barn är med bland gästerna.

Matilda är gift med Axel Larsson i Äirik. Axel och hans bror Fredrik har några år tidigare köpt Äirikhemmanet och är nu skrivna för var sin del. Matilda och Axel har fem barn, tre flickor och två pojkar, i åldrarna tolv till ett år.

Augusta är sen fyra år gift med Johan Jakob Öström. De har sönerna Sven och Rudolf. Sven ska fylla fyra år i juni och Rudolf är drygt ett år gammal.

Johannas syster Elise är ännu ogift. Hon har fyllt 30 år och det är inte säkert att hon hunnit träffa sin blivande make.

Fia har i nära fem år varit gift med Tilius Öström. Hon har fött tre söner, Robert som är fyra år, Arvid, som dog av "medfödd svaghet" samma dag han föddes och Konrad som nyss fyllt ett år.

Den yngste i syskonskaran i Nögarå och den ende sonen är Arvid Näsfall. Till sommaren ska han fylla 22 år. Hans fästmö heter Maria Larsson och bor i Ersnäs. Nu vid bröllopet får han presentera henne för gästerna.

Brudgummen August är den yngste i en syskonskara på fem barn. Hans föräldrar är båda döda liksom två av syskonen, en syster som bara blev nio år och en bror, Johannes, som emigrerade till USA, där han avled 24 år gammal.

System Stina Lena är 43 år. Hon gifte sig 1889 med Erik Johansson från Päräisch och blev den gårdens matmor. Hon har fött fyra söner och en dotter, blivit änka 1897, samma år som dottern föddes, men är nu sen sex år omgift med Gustaf Adolf Sundqvist från ett annat grannhemman, Pärnösch.

August bror Nils Petter 41 år är ogift. Han har hittills bott tillsammans med August i Nisjäisch, där de båda ensamma bröderna nu får en matmor.

Bröllopsnatten tillbringar brudparet i Nisjäisch, som i många år framöver ska vara deras gemensamma hem. Kanske har några av deras vänner varit där innan och ställt till spratt, bäddat säck av de fina brudlakanen som Johanna så omsorgsfullt har sytt och försett med spets och broderi. Eller bestrött sängen med hårda brödsmulor. Många brudpar har efter en ansträngande dag nåtts av sådana överraskningar.

Dagen efter själva bröllopsdagen är brudparet och många av gästerna tillbaka i bröllopsgården. Nu är det bara släktingarna och de närmaste grannarna som fått inbjudan till annandagsfest. August har åter tagit på sig bröllopskostymen men Johanna har sin annandagsklänning. Den är uppsydd för att användas för första gången just denna dag. Den är inte svart som brudklänningen men har mörk färg, kanske är den brun eller grå. Det går inte att se på ett svart-vitt foto. Denna klänning kommer Johanna att ha stor användning för framöver vid helger och kalas medan brudklänningen nog är för fin för att återanvända och får bevaras som ett minne eller möjligen bli omsydd.

Också denna dag är rederskorna på plats i gården. Rester av maten från dagen innan har värmts och lagts upp på rena fat. Det bjuds på stek och isterband med potatis och sås. Till efterrätt serveras fruktkräm med oskummad mjölk. Ett par ostkakor har sparats och serveras med vispgrädd och sylt.

Efter måltiden meddelas en överraskning. Alla ska fotograferas. För några av gästerna är det en spännande förstagångsupplevelse, medan andra har varit med om det tidigare. Men då har man varit tvungen att resa in till stan och systrarna Tegströms fotografiateljé. Man har passat på när vänner som bor i Luleå bjudit på kalas. Uppklädd i sina bästa kläder har familjen packat in sig i hästdroskan och rest de nära två milen in till stan.

Resan gick då efter Norrbergsvägen och Kustlandsvägen genom Gäddvik till färjstället i Bergnäset. Den sista biten har avverkats på ångfärjan Trafik över älven in till Luleå. Före återresan hem till byn har besöket hos fotografen skett.

Denna gång är det en amatörfotograf som anlitas. Någon som satsat stora pengar för att kunna köpa en kamera och förverkliga en spännande "hobby". Fast det ordet uppfanns nog mycket senare än kameran. För att rymmas på fotot ställer alla upp sig på och nedanför husets farstutrappa. Det är en mycket bra plats. Dagsljuset är tillräckligt denna vårdag, ingen bländas av solen, som har gått i moln och trappan är hög och bred. När fotografen från sin position anser att alla kommer att synas på fotot, placerar han den svarta lådkameran på ett trästativ. Han sticker in huvudet under en svart duk som också döljer kameran och ber alla stå helt stilla medan han knäpper av.

Det blir bara detta enda foto, förutom det som togs dagen innan av brudparet. Glasplåtarna med den negativa bilden av de avbildade är dyra och får inte slösas med. De flesta av personerna på fotot har kunnat identifieras som familjemedlemmar, släktingar eller grannar från Måttsund. Även kalasrederskorna fick vara med på fotot. Det är kvinnorna längst ut till vänster. En av dem har ett vitt förkläde, men hennes namn vet vi inte.

Hur gick det sen?

August och Johanna fick åtta barn. Den 2 mars 1906 föddes den äldste, Gunnar. Drygt två år senare, i maj 1908 kom Lea och efter ytterligare två och ett halvt år föddes Ester. Den lilla fick kikhosta och lunginflammation på sommaren innan hon skulle fylla tre år och hennes liv gick inte att rädda. Ett halvår senare, i december 1913 föddes en ny liten syster som fick samma namn som den döda flickan, Ester Maria. 1915 kom Martin, 1917 Dagmar, 1919 Allan och 1923 Karin.

Vid den tiden hade August mist båda sina syskon. Brodern Nils Petter var 52 år när han dog av lungsot i maj 1916. Systern Stina Lena blev 58 år. Hon dog av magcancer i november 1920.

Gunnar och Allan Sandström arbetade som snickare. De var kända för att vara mycket duktiga och noggranna yrkesutövare. När vi byggde vår villa 1964 hade vi turen att få anlita Gunnar för inredningen. Martin drev jordbruket tillsammans med föräldrarna. Alla bröderna bodde i hemmet, där de tillsammans uppförde ett nytt bostadshus som blev klart till julen 1951. Lea gifte sig 1934 med Levi Eriksson i Lääx. Där brukade de hans föräldrahemman.

Ester bodde kvar i hemmet och blev dess husmor när moderns krafter avtog. Dagmar bodde i Luleå där hon arbetade på Hemslöjden. Karin är nu ensam kvar i livet av syskonen. Hon är gift med Vilbur Larsson och makarna är bosatta i Notviken. Deras son Torbjörn bor i Stockholm. Han är det enda barnbarnet till August och Johanna Sandström.

Systrarna Sandström.
Från vänster: Dagmar, Karin
och Ester.

Johanna och August Sandström på äldre dar.

Johanna var nära 81 år när hon avled 1961. August blev 89 år. Han avled 1963.

Johannas syster Matilda hade 1905 sönerna John och Egon, 12 och 1 år samt döttrarna Hulda, Emilia och Anna 10, 7 och 4 år gamla. Hon födde ytterligare två söner, Artur i november 1906 och Arvid i augusti 1910. Hennes barn blev mellan 76 och 98 år gamla. Äldst blev Hulda gift Sundbom i Nisdåvis. Det är skönt att vi människor vanligen inte kan se om framtiden, som för Augustas familj inte blev lika ljus som systemens bröllopsfest 1905 gav sken av. Två dagar efter att Johanna gett livet åt sin förstfödde, Gunnar, den 4 mars 1906 födde Augusta sin tredje son, Edvin.

Honom fick inte familjen behålla mer än två år och nio månader. Sju år senare dog Augusta själv och efter ytterligare tre år mellanpojken Rudolf. Båda hade drabbats av tuberculos. Augusta blev 43 år och Rudolf 15 år gammal. Elise, som vid Augusts och Johannas bröllop var ogift och då fyllt 30 år, gifte sig 1908 med Isak Rutqvist från Getholmsskatan i Hertsön och blev därmed den enda av syskonen som flyttade från byn. Liksom sina systrar blev Elise bondmora. Isak och Elise fick två söner, Torsten 1909 och Bror 1911.

Även Fias familj drabbades hårt av sjukdom och död. Hon och hennes make Tilius Öström, som 1905 hade två söner, fick i februari 1907 dottern Anna och annandag jul 1909 Hilma. Tilius hade då fått den smittsamma sjukdomen tuberculos. Också den lilla minsta blev smittad och dog när hon bara var fyra månader gammal. En månad senare följdes hon av sin 33-åriga far. Fia stod då ensam med sina barn Robert, Konrad och Anna, 9, 6 och 3 år gamla. Hon bodde kvar på gården tillsammans med svärföräldrarna. Den övertogs omkring 1930 av Robert och hans hustru Dagmar. Som 16-åring stod Konrad i begrepp att lämna fosterlandet för Nordamerika. Innan emigranterna steg på båten i Göteborg måste de läkarundersökas. Då upptäcktes det att Konrad hade tuberculos och han fick återvända hem. Sjukdomen tog hans liv sex år senare. Anna gifte sig med Hilding Larsson och blev bosatt i Röllosch. Fia var nära 90 år gammal när hon dog 1967.

Arvid Näsvalld och Maria Larsson gifte sig 1906, ett år efter August och Johanna. Som ende sonen var det helt naturligt att han var den som skulle bli näste bonde i Nögarnd.

Maria var född i Ersnäs, men hon hade starka band till Måttund. På hemman nummer 1 Möyr, var hennes far Lars Erik Larsson född. Marias syster Ida bodde i byn. Hon var änka efter att hennes make Albert Eriksson i Lääx avlidit i tuberculos 1903. Då hade Ida fyra barn och två månader efter Alberts död födde hon en son, som fick faderns namn. Året därpå dog hennes enda dotter Edit fyra år gammal av tuberculos, eller lungrot som man då sa.

Troligen var det för hennes skull som Maria och Arvid Näsvalld gav sin förstfödda samma namn. Edit fick två bröder, Gustav 1908 och Fritz 1911. Drygt fem år senare föddes Anna som bara blev årsgammal och enligt dödboken dog av tarmkatarr. Då väntade redan makarna sin tredje flicka. Hon föddes i maj 1918, fyra månader efter systerns död och fick hennes namn, Anna Maria.

Ytterligare två gånger skulle lungsoten skörda sina offer i denna familj. Syster, svågrar och syskonbarn hade de följt till graven. Nu var det Arvid Näsvalld som drabbats. Hans liv tog slut i oktober 1923, fyra månader efter hans fyrtioårsdag. Tre år senare, i februari 1927, följdes han av sin äldsta dotter Edit, som en månad tidigare fyllt tjugo år.

Ingrid Vikström

Källor och inspiration:

Nordisk Familjebok

Bygd i förvandling - Måttsund

Rask m.fl.: Systrarna Tegströms Luleå

Kyrkböcker

Ett gammalt fotoalbum som jag fått låna av Anna Venström

Ur Norrbottens-Kuriren För 100 år sedan:

Tuberkulosundersökningarna i Neder-Luleå

De undersökningar öfver tuberkulosens spridning inom byarne Ersnäs, Antnäs och Alvik, som i söndags företogs af förste provinsialläkaren i länet med biträde af doktorerna Hackzell och Reuterskiöld, omfattades af befolkningen med stort intresse, i det att icke mindre än ett par hundra personer infunnit sig. Bland dessa upptäcktes 47 fall af lungsot jämte några fall af annan tuberkulos.

Kommentar:

Fastän inte Måttsund i ovanstående notis var uppräknad bland de mest tuberkulosdrabbade byarna, visar artiklarna i denna tidning att sjukdomen var mycket spridd även här.

Föreningar i Måttsund

För en tid sen fick jag se en sammanställning som åren 1976-77 gjorts av Folkrorelsernas arkiv i Norrbotten. Den bestod av cirka 500 A4-sidor och innehöll en inventering över föreningslivet inom f.d. Luleå stad och Nederluleå kommun. Jag insåg att detta var ett enkelt sätt att få reda på vilka föreningar som genom åren funnits i Måttsund. Jag letade igenom förteckningen som delats in i fyra volymer och fann snart att det sen 1900-talets början pågått stor föreningsaktivitet i vår by. Ändå saknades väl någon, till exempel den manskör som jag beskrivit i ett tidigare nummer av denna tidning och naturligtvis Måttsunds Intresseförening som bildades först tjugo år efter inventeringen. De allra äldsta sammanlutningarna, byastämmorna, var inte heller nämnda, däremot fanns vissa byars förteckningar över byakistans handlingar med. Jag gjorde en egen lista som bara gällde Måttsund och insåg att det inte var någon mening med att presentera alla föreningar på en gång utan i stället behandla en föreningstyp åt gången. Jag valde att börja med

Nykterhetsföreningar

Vad var skälet till att nykterhetsarbetet och dess organisationer uppstod och var så livaktiga vid 1800-talets slut och fram till mitten av 1900-talet? Svaret måste vara: Man insåg att det svenska folket höll på att supa ihjäl sig. Hur många familjer var det inte som på grund av husfaderns brännvinsbegär levde i fattigdom? Åtskilliga bönder blev tvugna att lämna sina gårdar på grund av supandet, ibland förenat med kortspel.

Den religiösa väckelse som drog fram genom landet och i många fall hade starka kopplingar till nykterhetsrörelsen nådde också våra bygder. Olika religiösa trosriktningar spreds i landet och innebar att det i vissa byar byggdes flera bönhus. I luleåbygden och även i Måttsund fick Separatismen starkt fäste och i Kyrkans husförhörslängder antecknades vilka som anslutit sig till denna rörelse som var en utbrytning ur Svenska Kyrkan.

Blåbandsföreningen 2014 Aftonstjärnan

Den första nykterhetsförening som bildades i Måttsund tillhörde organisationen Blå Bandet. En protokollsbok som omfattar åren 1901 - 1905 finns bevarad.

Den visar att verksamhet funnits även tidigare eftersom en paragraf i protokollet från årsmötet den 3 februari 1901 innebar godkännande av föregående mötesprotokoll. Under år 1900 hade föreningen hållit 8 medlemsmöten och ett offentligt med nykterhetsföredrag. Medlemsantalet var 54. Hela byns folkmängd var 386, men därav var 113 barn under 12 år. Eftersom även 12-13-åringar togs in i föreningen, innebar detta att ungefär 20% av de bybor som passerat skolåldern var medlemmar i logen.

En annan paragraf visar föreningens ekonomi. Inkomsterna under år 1900 var kronor 65:68, utgifterna 57:45 och behållningen således 8:23. Vid inträdet i föreningen måste den nye medlemmen avlägga nykterhetslöfte och bli godkänd av de tidigare medlemmarna. Under år 1900 hade föreningen fått tre nya medlemmar men till det negativa hörde att 10 medlemmar hade uteslutits på grund av löftesbrott. Dessutom hade en medlem gått ur *“på egen begäran och en genom döden utgått ur föreningen”*. Dock var det inte helt hopplöst för den som bröt nykterhetslöftet. En ung pojke, bara 13 år gammal, bekände inför föreningsmedlemmarna att han inte hållit sitt löfte. Han var tydligen ångerfull och kanske var det hans ringa ålder som avgjorde återintagningen. Både löftesbrottet och återintagningen beskrevs i samma paragraf.

Ordförande i föreningen hette Axel Johansson. Han var 30 år gammal och bodde i Buss hos sin bror Nils Erik Vikberg. Övriga i styrelsen var Isak Sundbom, Gustaf Wihlson, äldre bror till Axel Johansson, och Nils Petter Sandström. Alla var födda i byn utom sekreteraren Axelina Eriksson. Hon finns inte mantalsskriven i Måttsund vid den aktuella tiden och kanske bodde hon här bara som piga någon kortare tid. Hon hade en mycket vacker handstil, men i den här boken blev det bara tre protokoll skrivna av hennes hand, det sista den 10 mars. I november dyker hennes namn upp i ett protokoll: *“Föreningen fick en ganska stor ordvexling angående förre Sekreteraren vad åtjerder som skulle vidtagas hvarvid bestämdes att Axelina Eriksson skulle för brott emot Ordningsstadgan utsjutas o bortföras.”* Det kan inte förnekas att man blir nyfiken på vad Axelinas brott bestod i, vad det var som orsakade stor ordvexling bland mötesdeltagarna och resulterade i uteslutning.

Föreningens inkomster bestod i huvudsak av inträdes- och årsavgifter. Under de här åren fick föreningen ständigt nya medlemmar. Det kan noteras att de allra flesta som inskrevs under åren 1903 och 1904 var barn i åldern 10 till 15 år. Men dessa var inte särskilt lönsamma vilket följande paragraf ur protokollet den 31 januari 1904 visar:

Föreningen beslöt att för nesta år skulle årss affijt erleggas Vilken bestemdes till 25 öre för Fruntimmer samt för manliga med 50 öre föreningen beslöt efven att alla under 16 år ej behöfva erlegga ofvan nemda årss affijt om de ej af eget gottfinnande dett vilja jöra. Föreningen beslöt efven att alla under 12 årr ej behöfva erlegga inträdes affijt.

Revisionsberättelsen för 1904, som också är införd i protokolls-boken och med synnerligen vacker handstil skriven av Henrik Palmgren visar, att inkomsterna under året varit 12 kronor 22 öre och utgifterna 36 kronor 65 öre. Den största utgiftsposten var en nyinköpt kaffepanna. Den hade kostat 25 kronor. Trots ett saldo från föregående år med 20 kronor 41 öre uppstod en brist på 4 kronor 2 öre, men med kaffepannans hjälp kunde denna regleras.

Som en del medlemmar hadde anordnat kaffe med dopp vid detta årsmöte mot en avjift af 15 öre vilket hadde en strykande åtgång vilket inbrakte föreningen en behålning af fyra kronor och sjutifem öre.

Det innebär att årsmötet bevistades av minst 32 kaffedrickare.

Medlemsantalet hade nu stigit till 103 personer och även de månader som följde visar nytillkomna medlemmar. Det sista protokollet är skrivet den 21 maj 1905 och till dess hade ytterligare 15 beviljats inträde. Vissa av dem hade tidigare uteslutits på grund av löftesbrott, men togs utan betänkligheter tillbaka som medlemmar.

Tyvärr verkar inga fler protokollsböcker finnas bevarade, men det finns ett fotografi, som man med hjälp av de barn som är med, kan datera till år 1910. Då var logen församlad utanför det nybyggda skolhuset. Många hade hela familjen med sig. De flesta har kunnat identifieras genom att Erik Nilsson fått hjälp av sin mor Hulda, som nu varit död i 20 år.

Genom skolhusbygget fick föreningarna i byn en bra möteslokal. Tidigare hade man samlats i den enklare skolhusbyggnad som funnits i närheten av Nisdåvis.

Blåbandsföreningens verksamhet upphörde omkring år 1917. Medlemsantalet hade sjunkit men var ändå 51. Kanske gick några över till den andra nykterhetsföreningen i byn som även den förde en något vacklande tillvaro.

Erik Nilsson gav mig för ett par år sen en sammanställning av utdrag ur protokoll som förts inom Logen Dalens Ros i Måttund. Just då tycktes jag inte riktigt ha tid att ta till mig uppgifterna, men nu är hans arbete en god hjälp vid presentationen av den föreningen.

NGTO-logen 1357 Dalens Ros hade bildats i november 1907. Ett 30-tal intresserade hade mött upp vid det första mötet där representanter från NGTO-distriktet var närvarande. Logens förste ordförande var Viktor Nordqvist, sekreterare var Gustaf Öström och skattmästare Agnes Gustafsson. Förkortningen NGTO stod för Nationalgodtemplarorden.

NGTO-logen Dalens Ros 1912

Från april 1910 tycks föreningen ha tagit en paus, men den 9 februari 1913 var det dags att ta nya tag. 15 nya medlemmar inskrevs då varav de flesta hade varit med tidigare. Vid nästa möte bestämdes även om rökförbud. Medan överträdelse av nykterhetslöftet resulterade i uteslutning ur logen, såg man mildare på brott mot rökförbudet. Där blev "straffet" 10 öre varje gång en medlem befanns skyldig. Koffeinets skadeverkningar var man däremot inte orolig över. Det beslöts att man vid mötena, som i regel hölls två gånger i månaden, skulle servera kaffe med bröd mot en avgift av 15 öre per medlem.

Vid ett möte den 6 april 1913 beslutades att inköpa tyg till en nationalflagga. Maria Johansson och Elise Larsson lovade att sy densamma. Gustav Vikberg utsågs att förvara flaggan. Logen var också ägare av en tavla föreställande "Moder Svea" sittande på en tron. I handen höll hon en lagerkrans och inom denna var namnen på logens första medlemmar broderade.

1913 föreslogs också att starta en sångförening. Hur det gick med denna vet vi inte, för därom ger inte protokollen någon upplysning.

Verksamheten var nerlagd från mars 1918, men återupptogs i februari 1921. Då hade mötet samlat 14 medlemmar som åtog sig att återuppta verksamheten.

Den 16 november 1924 förklarades dock logen vara nerlagd. Genom åren kan man av protokollen utläsa att omkring 150 måttundsbor under längre eller kortare tid varit medlemmar i föreningen Dalens Ros.

I ett tiotal år saknade Måttund nykterhetsförening, men den 2 december 1935 bildades

NTO-logen 2786 Kamraterna

Det handlade då om samma organisation som NGTO. Men förbundet hade bytt namn och hette Nationaltemplarorden. Jag träffade Ingar och Gösta Öhman hemma hos den senare en förmiddag för att de skulle berätta. Senare har jag också talat med Börje Johansson.

Två av de första medlemmar som anslöt sig var just Ingar och Börje. De var då 17 och 15 år gamla. De flesta medlemmarna var i samma ålder, men det fanns förstås även de som var äldre. Gösta, var lite för ung vid starten, men anslöt sig också till NTO tidigt liksom hans hustru Stanny och Ingars hustru Inga.

Alldeles intill Ingars hem ligger en mindre fastighet som mestadels har använts som fritidshus. Numera ägs den av Carl-Uno och Anita Hanno. Den började uppföras av Sven Åström, som med sin familj under några år var bosatt på hustruns föräldragård Möyr. Familjen valde dock att flytta till Ersnäs innan bygget blev klart och sålde det till Johan Laag. Denne färdigställde bygget och hans son Björn Laag med familj flyttade dit. Därav kom fastigheten att benämnas Laag-gården. När NTO-logen bildades var huset obebott och man fick lov att använda det till möteslokal. Mötena avslutades ofta med lekar av olika slag, framförallt ringlekar, s.k. folklekar. Vanlig dans var inte tillåtet inom NTO-rörelsen men det hände ändå ibland att det förbudet överträdades.

Under 1950-talet och en bit in på 1970-talet hade NTO en liten blomstringstid i Måttsund. Här fanns många ungdomar och föreningen hölls ihop mycket tack vare Stanny Öhman. Mest märktes detta i samband med valborgsfirandet som alltid startade med teater i Medborgarhuset. De sista åren hade Stanny hjälp av Solveig Johansson, Lena Jonsson och Sonja Oscarsson.

År 1976 slogs logerna IOGT och NTO samman och kallas numera IOGT-NTO. Någon verksamhet under den beteckningen har dock aldrig funnits i Måttsund förutom att man från distriktshåll ordnade barnverksamhet i Medborgarhuset under en period för ungefär tio år sedan. Den verksamheten kunde inte fortsätta eftersom alltför få vuxna var villiga att ställa upp som ledare.

I. V.

Upprop!

Är det någon som känner till var tavlan med Moder Svea finns?

Kontakta Ingrid tel. 34072!

Företagsbesök på Luleå Skoterdemontering

I detta nummer har vi kommit till ett av Måttsunds relativt stora företag. Göran Malmström på Luleå Skoterdemontering tar emot Måttsundarnas utsände för ett företagsbesök. Längst upp på Rinnelvägen, "mitt emot Måttsunds Lantbruk" som Göran själv beskriver vägen, ligger Luleå Skoterdemontering. Ett flertal byggnader rymmer reservdelar, visningshall, butiksdela och verkstad. Företaget som vuxit under åren består nu av 3 heltidsarbetande inklusive Göran själv och 450 kvadrat yta fyllt med skotrar, mopeder och fyrhjulingar. Göran har ett förflutet som matläggare men sadlade om efter en säljutbildning till sin forna hobbyverksamhet, att demontera och sälja reservdelar till skotrar. Under sommaren byggs det ut ytterligare och då uppgår totala ytan till ca 600 kvadratmeter. Företaget levererar skoterdelar till kunder över kontinenterna och köper in produkter från hela världen.

Göran Malmström i sin butik

Huvudverksamheten är att sälja nya och begagnade reservdelar till skotrar, snöskotrar alltså, inte att förväxla med sommarens mopeder som ju internationellt kallas scooters. Ett stort lager av reservdelar har man byggt upp inför vintersäsongen men under sommartiden finns också en annan verksamhet som vuxit. Mopeder som importeras från bl.a. Taiwan och China samt motorcyklar från Spanien kommer i kartong och monteras på företaget. Redan innan sommaren startat på allvar här uppe har ett stort antal mopeder/vespor rullat ut från det stora "lilla" företaget i byns höglänta region. Man reparerar dessutom allt från gräsklippare till motorcyklar. Killarna där uppe verkar kunna det mesta inom motor!

Företaget startades år 2000 och har idag en omsättning på ca 3 miljoner kronor och man satsar framåt. Närmsta projektet för framtiden är den nya butiken på närmare 150 kvadratmeter som byggs i sommar. En hel del tillbehör till skoter och motorcyklar säljs redan nu men genom den nya butiken blir det ännu bättre möjligheter att visa upp produkterna.

I höst blir det invigning av den nya delen och efter det finns det ännu större anledning för Måttunds motorintresserade att göra ett besök hos Görans trevliga gäng. På www.luleaskoterdem.se har man annars också möjlighet att "titta in".

Sofia

Tyck till om vägarna i byn!!

Använd blanketten från vägverket till att tycka till om trafiksäkerheten utmed Måttundsvägen och Måttunds byaväg. Det är alltid bra om många tycker till. Det kommer att beaktas i den förstudie som görs.

Måttunds intresseförening genom Solveig Engström.

Måttsund nr 16 Säfvelins "Säveli'nsch"

Sävelinsch har det sista numret av stamhemmanen i Måttsund. Det registrerades första gången i 1686 års jordebok. Gården omfattade då 21/128 mantal och som brukare av den uppges knekten Olof Olofsson Humbla. Hans namn förekommer i mantalslängden från 1682. Troligen var han son till Olof Eriksson på hemman nr 3, som vid denna tid var en del av Humbla-roten. Men det hemman Olof Humbla hade att bruka var utbränt och betecknades som öde i många år.

Från år 1710 blev en annan soldat, Erik Andersson, knuten till Humbla-roten. Han bodde på hemman nr 8, som än i dag kallas Håmbel efter de soldater Humbla som genom åren bott där.

År 1736 är hemman nr 16 fortfarande registrerat på Olof Humbla och beskrivs som utbränt och i avsaknad av hus. Det var dock hit som soldaten **Olof Ersson Ståltz** med hustru och sex barn, Malin, Anders, Erik, Karin, Olof och Elisabet, flyttade omkring 1737 efter att de nödvändigaste husen byggts upp.

Olof Ståltz bör ha varit var född i Umeåtrakten. Han hade enligt soldatrullan antagits som soldat vid Överste Löjtnantens Kompani i Umeå 1709. Vid mönstringen år 1712 uppges han vara 20 år gammal. 1713 kommenderades han till Artilleriet i Stockholm. 1715 får man veta att nr 116 Olof Ersson Ståltz kan läsa och är ogift. 1719 är han gift och hans civila yrke är slaktare. Roten Ståltz tillhörde byn Kroksjön cirka en mil sydväst om Skellefteå och man kan anta att det var där Ståltz familj hade sitt första hem. När man söker barnen i födelseboken, uppges hustrun heta Ingell.

Den 15 december 1731 förflyttades Olof Ståltz till Luleå och Livkompaniet och utsågs till Förste profoss, en inte helt angenäm syssla eftersom det innebar att utdela kroppsstraff till de soldater som för olika förseelser blev dömda därtill. Kanske ansågs en slaktare lämplig för den uppgiften. Familjen blev bosatt i Gäddvik under några år. Hustrun kallas där Ingri. Det kan påpekas att ett namn ofta kunde stavas på flera olika sätt och att det mycket ovanliga namnet Ingell här har blivit Ingri är inte märkligt. Namnet Ingell förekom långt tillbaka i sydsverige och någon gång i södra Norrland. Kanske var den kyrkobokförande prästen i Gammelstad obekant med namnet och därför skrev hustrun som Ingri, ett namn som man då och då träffar på häruppe. Vad som är märkligt är däremot att hustrun vid yngsta dottern Elisabets födelse kallas Ella Jöransdotter och efter

flytten till Måttund Helena Jönsdotter. Här bör det dock röra sig om samma kvinna. Hette man Helena fick man i vardagslag heta Ella. Kanske har den första hustrun dött och Olof Ståltz gift om sig. Eftersom kyrkoböckerna inte alltid är fullständiga på 1700-talet är detta möjligt, trots att jag varken hittat Ingri i dödboken eller Olof och Helena i vigselboken.

En av socknens fattigaste

Olof Ståltz vistelse i Måttund blev inte långvarig. Redan den 10 januari 1738 avled han. Han bör då ha varit omkring 45 år gammal.

Familjens liv därefter tycks ha varit mycket eländigt. De sex barnen var i åldern 18 till 9 år men den äldste sonen, Anders, fanns inte med vid flytten till Måttund. Troligen hade han drängplats för att själv tjäna sitt uppehälle. Efter faderns död fanns han hemma under några år. Som äldste son kände han väl ansvar för mor och småsyskon

Husförhörsboken talar om att familjen "*Uppbär fattigrätt*" vilket betyder att de fick tilldelning av brödsäd ur kyrkans förråd för fattiga.

1747 födde dottern Malin en s.k. oäkta dotter. För sin otukt blev hon absolverad (fick syndaförlåtelse) i kyrkan. Därtill kan man i kyrkans räkenskaper för 1748 läsa, att hon fick böta 6 daler och en soldat Erik (efternamnet har jag inte kunnat tyda) fick böta 12 daler för samma synd.

Vid 1750 års jordrannsaking beskrivs hemmanet:

"21/128 Mantal Krono. Åboen Änckan Helena Ståltz skal hafwa en del nödige hus, men en del skola ännu fela, hwilcka denne Encka för fattigdom och olycka på Hästar och Boskap ej förmått anskaffa; Men nu ansades at med första upbygga. Åkerjorden upgafs wara i bruk til en tunnans utsäde och Änharne af hööbärgning för en häst, 3 kor och 4 får."

Sonen **Erik Olofsson** är i mantalslängderna 1761-65 skriven som brukare av hemmanet medan brodern Olof under samma tid är soldat för Humla-roten.

En ny släkt

I början av 1770-talet bosatte sig en ny familj på kronohemmanet nr 16. Det är ättlingar till dem som än i dag, drygt 230 år senare, är ägare till gården. Från Nederkalix och byn Vånafjärden flyttade **Olof Nilsson** med hustru och fyra

barn. Olof var född 1736 i Vånafjärden och hustrun, **Malin Olofsdotter**, i Sangis. De hade barnen Nils, Margareta, Anna och Brita födda mellan åren 1765 och 1771. I Måttsund föddes Johan, Elisabet och Fredrik mellan åren 1774 och 1779.

Sjömannen Säfwelin gav gården dess namn

Margareta Olofsdotter gifte sig 1792 med änklungen **Isac Jacobsson Säfwelin**. Isac var född i Säfvastbyn, som Sävast då kallades, och antog därav namnet Säfwelin. Närmast kom han från Långnäs nr 11, där han brukat den första hustrun Catharina Nilsdotters föräldrahemman. År 1792, fyra år efter Catharinas död, övertog han Margaretas föräldrahemman i Måttsund. Dess littera var då X 22.

Säfwelins svärfar, Olof Nilsson, blev bara 52 år gammal. Han hade dött av rötfeber och vattubräck 1788, samma år som Catharina Nilsdotter.

Isac Säfwelin var enligt kyrkoböckerna sjöman. Att kombinera de två yrkena jordbrukare och fiskare hade i århundraden och sedan birkarlstiden varit mycket lönande. Man kan väl också notera att Isac Säfwelin, genom att byta till hemmanet i Måttsund, kom närmare öppet hav. Även om Långnäs en gång legat vid en havsvik hade landhöjningen vid 1700-talets slut gett byn ett ur fiskesynpunkt bra mycket sämre läge. Gårdens namn, Sävelinsch som än i dag brukas, gav Isac upphov till. Det bör också ha varit han som löste in hemmanet från Kronan.

Även Isacs döttrar Christina och Anna, 8 och 6 år gamla, flyttade med till Måttsund. En son hade också funnits, men han dog årsgammal. I det nya äktenskapet föddes sju barn. Den förstfödde sonen, Isak, blev bara ett halvt år gammal. Sen föddes Margareta 1794, Brita Catrina 1796, Isak 1798, Nils Petter 1800, Maja Lisa 1803 och Lars Henrik 1805.

Det blev **Isac Isacsson Säfwelin** som blev näste bonde på hemman nr 16, det nummer gården senare återfick. Hans bror Nils Petter flyttade till Vallen, där han gifte sig med Anna Helena Jacobsdotter Vallin. Nils Petter tog namnet Sundvall. Ganska fyndigt, tycker jag. Säkert ville han därigenom visa att han hade varma känslor för både Måttsund och Vallen. Nils Petter Sundvalls son Erik Anton blev senare bosatt i Måttsund.

Isac Isacsson Säfwelin gifte sig 1820 med **Anna Jacobsdotter** från Tältskäret. Makarna fick sex barn, Isac Petrus 1820, Brita Greta 1822, Anna Stina 1825, Maja Lisa 1828, Jakob 1830 och Lars Erik 1834. Den äldste sonen dog redan som 15-åring.

De tre systrarna gifte sig och flyttade till olika byar inom socknen, Brita Greta till Västmark, Anna Stina till Bälinge och Maja Lisa till Ersnäs. Jakob köpte ett hemman i Bälinge och Lars Erik blev kvar i Måttsund.

Sjukdom och död fortsatte att förfölja denna familj

Lars Erik Säfwelin gifte sig 1861 med sin kusin **Maria Erika Eriksdotter** från Sunderbyn. Hennes mor var Maja Lisa Säfwelin. Lars Erik och Maria fick tre barn, Isac 1862, Erik 1863 och Maria 1864. Erik blev bara två och en halv månad gammal. Ett år senare, i mars 1865 dog barnens far bara 30 år gammal. Ingen dödsorsak är angiven i dödboken för de båda. Sex år senare dog farmodern och efter ytterligare sex år den knappt 15-årige Isac som fått cancer. Han överlevdes av farfadern med exakt nio månader. Under loppet av fjorton år hade denna familj mist fem medlemmar. Farföräldrarna var i 80-årsåldern, vilket räknades som hög ålder vid denna tid och dödsorsaken anges vara "ålderdomsbräcklighet". Kvar i livet var bara modern och hennes dotter, båda med namnet Maria.

Den äldre Maria dog av lungshot 1891. Hon blev 50 år gammal. Hennes dotter hade då både hunnit gifta sig, fött två barn, mist det ena, en tvåårig flicka i scharlakansfeber samt blivit änka. **Maria Larsdotter Säfwelin** hade 1883 gift sig med **Nils Erik Sundström** från hemman nr 13 Åola. När han avled i cancer 1890 var han 38 år gammal och efterlämnade förutom hustrun sonen Valfrid född 1886.

Maria gifte om sig med **Gustav Danielsson** från nr 14 Hära. De fick barnen Agnes 1891, Edvin 1894, Dagmar 1897 och Davida 1900.

Agnes gifte sig 1913 med Hjalmar Vikström från Janihansch. Två år senare dog hennes bror Edvin 20 år gammal av hjärninflammation. Då hade redan modern Maria drabbats av cancer som tog hennes liv bara tre månader efter Edvins död. Maria blev 51 år gammal. I juli 1917 avled Dagmar av TBC, den sjukdom som på 1800-talet och början av 1900-talet drabbade de flesta av hemmen i Luleåområdet. Hon skulle ha fyllt 20 år i september samma år. Kvar i hemmet fanns fadern Gustav Danielsson, yngsta dottern Davida 17 år och hennes halvbror Valfrid. System Agnes i Janihansch hade då hunnit få två söner, Signar och Ingvar. Senare föddes Ali och Gunnar.

Davida Gustavsson gifte sig 1922 med **Assar Vikström** från Knäbb. De fick barnen Arne 1922, Maria 1926, Rune 1930 och Elsa 1933. Familjen, där även fosterdottern Olga och Davidas halvbror **Valfrid Sundström** ingick, blev nästa

Sävelinsch

brukare av Sävelinschhemmanet. Assar Vikström var en skicklig och noggrann träslöjdare och snickare. Något som han förde vidare som arv till sina söner. I sina bästa år drabbades han av TBC och vårdades för detta på sanatorium.

Familjen Wikström

Han blev frisk från sjukdomen men ett bestående men var att han blev halt och fick besvär med att gå.

Olga gifte sig med Ivan Sundqvist och blev bosatt helt nära sitt fosterhem. Valfrid Sundström förblev ogift. Han gick i familjen under smeknamnet Pomba. Det namnet fick han när barnen inte kunde säga "morbror".

1953 avled Davida i sviterna efter en gallstensoperation och 1960 ändade en cancersjukdom Assar Vikström liv. **Arne Vikström** blev den som, med viss hjälp av sin morbror Valfrid, drev jordbruket vidare. Valfrid Sundström bodde under sitt sista levnadsår på Bredängshemmet i Gammelstad. Han hade drabbats av senilitet och gick ibland ut på egen hand. En sommardag 1968 blev han överkörd och dödad av ett tåg. Han var då 81 år gammal. Sex år senare avled Arne Vikström av cancer bara 52 år gammal. Han var ogift. Maria var gift med Holger Andersson från Håmbel. Hon omkom i samband med en bilolycka 1980. Maria blev 54 år gammal. Rune gift med Ann-Marie född Näsberg bor på Långbackavägen.

Sävelinschhemmanet brukas inte längre men samägs av Rune, Elsa och Marias barn. Sommartid träffar man ofta på Elsa och hennes make Bertil Persson i Sävelinsch. Vintertid finns de i sin villa i Notviken. Fast Bertil träffar man nog säkrast vid Järnvägsmuséet i Karlsvik både sommar och vinter.

Bomärken för hemman nr 16

Helena Ståltz 1752

Erik Olofsson 1764

Isac Jakobsson Säfwelin 1794

Isac Isacsson Säfwelin 1840

Ny i byn

Som nyinflyttad här i byn kan det ju vara trevligt att presentera sig...

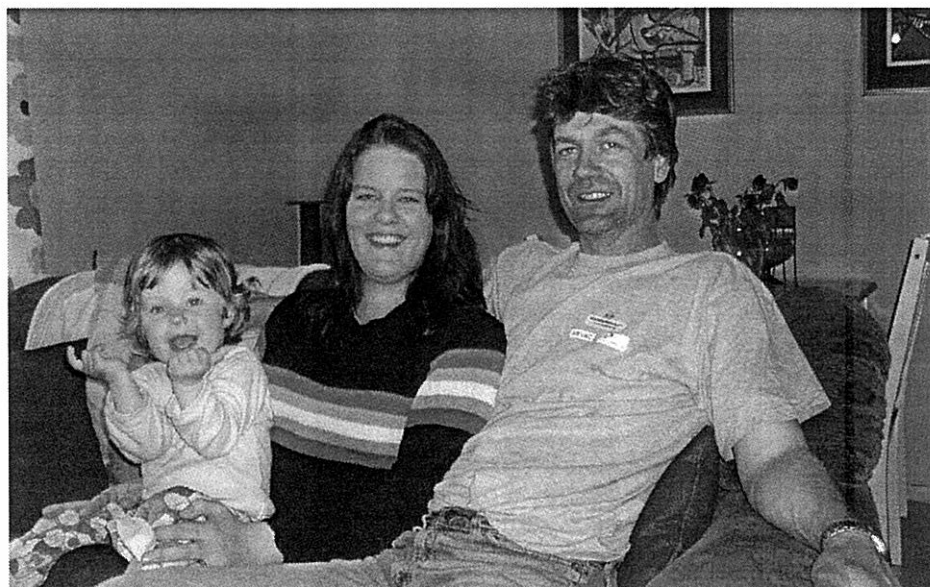
Vi, Ann-Louise, Torbjörn & Sanna Sundström, har byggt hus å flyttade in här på Gultmalvägen 5 i april.

Vi trivs väldigt bra, även om vi nu har mycket jobb med både tomt och husmålning i sommar..

Ann-Louise jobbar som kock vid Luleå universitet och Torbjörn kör lastmaskin och river gamla malmhamnen, Sanna är 1,4 år och går på dagis på Bergnäset.

Att flytta hit till Måttsund kändes helt naturligt eftersom Sanna då är den 17:e generationen som bor på denna gård. Just nu är vi fyra generationer som bor grannar med varandra, detta både på gott å ont ..

skämt å sido detta känns jätte bra och vi ser fram emot en varm å skön sommar!

Sanna, Ann-Louise och Torbjörn

Måttsunds barn födda 2004

Översta raden:

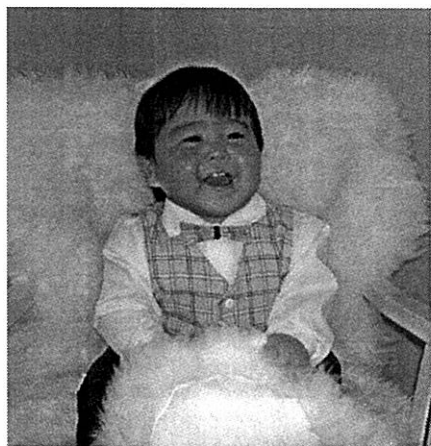
Milla Johansson, Karin Larsson, Oliver Bäckström, Lukas Gezelius

Mittersta raden:

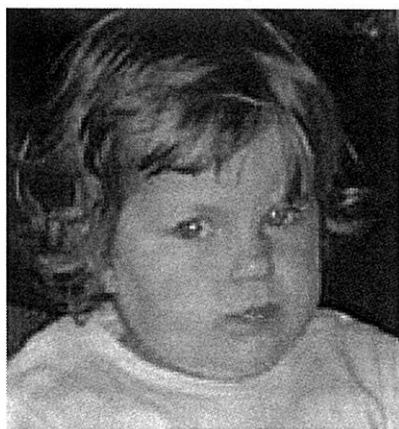
Tuva-Li Svärd, Elina Josefsson, Emma Lindgren, Simone Svanbro

Längst ner:

Malte Granberg, Emilia Lahti

Jin Soo Park

Sanna Sundström

Folkmängden i Måttsund 2004

Folkmängd vid årets början	742
Födda	9
Döda	5
Inflyttade	48
Utflyttade	35
Folkmängd vid årets slut	759

Födda 2004

2004 02 24	Johansson, <u>Milla</u> Elisabet	Måttsundsronningen 3
2004 05 07	Lahti, Jenny Emilia	Måttsundsvägen 761
2004 05 10	Gezelius, Per Jonas Lukas	Måttsunds byaväg 287
2004 06 01	Granberg, Karl Malte Ivan	Långbackavägen 52
2004 07 27	Svanbro, Simone Emilia	Skogsbrynet 11
2004 08 13	Larsson, Karin Edith	Långbackavägen 25
2004 08 14	Bäckström, Oliver Emil	Måttsunds byaväg 320
2004 09 28	Svärd, Tuva-Li Sol Kristina	Måttsundsvägen 677
2004 11 04	Mattila, My Nora Ingeborg	Måttsundsvägen 247

Inflyttade, födda på annan ort

2004 02 03	Josefsson, Elina Adalia	Kläppvägen 4
2004 02 11	Sundström, Sanna Jenny	Gultmalvägen 5
2004 05 11	Park, Jin Soo	Sörsundet 81
2004 06 29	Lindgren, Emma Elisabeth Patriksdotter	Kläppvägen 8

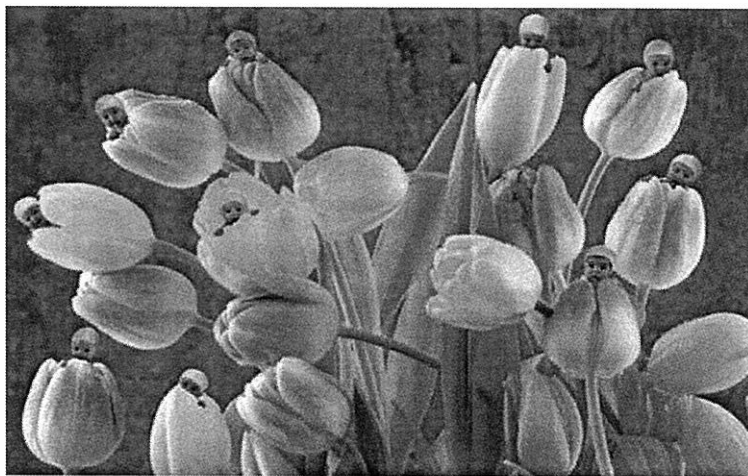
Döda 2004

2004 04 20	Nikumaa, <u>Kai</u> Vesa	f. 1966 03 28
2004 04 27	Mattsson, Karl Mikael Ethmar	f. 1943 01 23
2004 05 14	Sundqvist, Nils <u>Ivar</u>	f. 1918 09 30
2004 06 09	Sundbom, <u>Lars Erik</u>	f. 1932 08 07
2004 07 26	Oskarsson, <u>Edit</u> Valborg Fredrika	f. 1902 12 18
2004 12 07	Hagelbring, <u>Anna-Lisa</u>	f. 1928 12 13

Måttsunds äldsta 2004 12 31

1911 02 14	Palmgren, <u>Elsa</u> Linnéa	Sundsbackens äldreboen.
1914 02 17	Nordström, <u>Jenny</u> Sofia	Kallviken 29
1916 07 05	Öström, <u>Gunhild</u> Helena	Bergnäsets äldreboende
1918 06 11	Sundberg, <u>Ingar</u> Gideon	Måttsunds byaväg 203
1919 07 26	Backman, Nils Gunnar <u>Sixten</u>	Långbackavägen 37
1919 11 19	Vallström, <u>Nils</u> Gottfrid	Måttsundsvägen 251
1920 02 08	Palmgren, Sigurd <u>Östen</u>	Långbackavägen 38
1920 11 18	Johansson, Nils <u>Börje</u>	Sörsundet 64
1921 02 09	Johansson, <u>Agnes</u> Maria	Sörsundet 64
1921 04 02	Vallström, <u>Rut</u> Elin	Måttsundsvägen 251
1921 11 11	Backman, <u>Marta</u> Margareta	Långbackavägen 37
1922 02 23	Nilsson, <u>Erik</u> Gustav Roland	Måttsunds byaväg 246
1922 03 08	Karlsson, <u>Anny</u> Cecilia	Långbackavägen 2
1922 08 13	Hagelbring, Erik <u>Halvdan</u>	Långbackavägen
1923 09 25	Nilsson, Nils <u>Henning</u>	Eliasväg 11
1924 05 06	Öhman, <u>Gösta</u> Gerhard Ferdinand	Måttsunds byaväg 199
1924 05 09	Sundström, Nils <u>Anders</u>	Måttsundsrönningen 11
1924 06 11	Hjalmarsson, <u>Astrid</u> Maria	Långbackavägen 7 B
1924 09 01	Öström, <u>Saga</u> Alfild	Rinnelvägen 2

Av dessa finns ej längre Östen Palmgren i livet. Han avled den 3 mars.

Lördagen den 20 augusti kl. 12.00 - 15.00 firas

Måttsundsdagen

för tionde gången

Underhållning: sketcher, sång och musik.
Tombola, fiskdamm, tävlingar, försäljning
och utställning av gamla foton.

Försäljning av palt, hamburgare, våfflor och kaffe
med bröd.

Vi hoppas på vackert väder så att vi som vanligt kan
hålla till på skolgården.

Vid regn blir det i Medborgarhuset.

Alla är varmt välkomna!

Trevlig sommar

önskar

Måttsunds intresseförening

